Annus XXII - Vol. XXII 7 Augusti 1930 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Motu proprio, p. 337 - Constitutio Apostolica, p. 340 - Litterae Apostolicae, p. 343.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. S. Officii:* Decretum de ritibus sinensibus, p. 342 - *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 345 - *S. C. pro Eccl. Orientali:* I. Decretum de graeco-ruthenis in Canada, p. 346. II. Declaratio, p. 354. III. Provisio Ecclesiarum, p. 354 - *S. C. Rituum:* I. Decretum introduct. causae S. D. Philiberti Vrau, p. 355. II. Decretum introductionis causae S. D. Camilli Feron Vrau, p. 355. III. Dubium, p. 361 - *S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus:* Decretum erectionis Universitatis Catholicae Chilenae, p. 362.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* Decretum de precibus ad indulgentiam plenariam «toties quoties», p. 363 - *S. R. Rota:* Citatio edictalis (*Nicien.* Null. matr.: Mourlon-Taron de Lannoy, p. 364).

Acta Officiorum: *Pontificia Commissio ad Cod. can. authentice interpretandos:* Responsa ad proposita dubia, p. 365 - *Pontificia Commissio pro Russia:* De precibus pro Russia in Liturgia non latina, p. 366.

Diarium Romanae Curiae: S. Congregazione dei Riti: Antipreparatoria e Nuova preparatoria - Tribunale della S. R. Rota: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 367-368.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«Bis fere in mense (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur»* (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXII, n. 8 - 7 Augusti 1930)

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

PAG.

In Allocutione. - De novo opere in locum Leoniani operis de Fidei praeservatione sufficiendo. - *5 Augusti 1930* 337

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Ubi primum Cecoslovacha. - De Pontificio Collegio Nepomuceno in Urbe. - *23 Aprilis 1930* 340

LITTERAE APOSTOLICAE

Litteris Nostris. - Innovantur indulgentiae christianam catechesim sive tradentibus sive suscipientibus concessae. - *12 Martii 1930* 343

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum de ritibus sinensibus. - *13 Iulii 1930* 342

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 345

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I. Decretum de administratione ordinariatus graeco-rutheni in regione Canadensi. - *24 Maii 1930* 346
II. Declaratio. - *11 Iunii 1930* 354
III. Provisio Ecclesiarum 354

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Insulen.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Philiberti Vrau, viri laici. - *18 Iunii 1930.* 355
II. *Insulen.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Camilli Feron Vrau, viri laici. - *18 Iunii 1930.* 358
III. Dubium. - *31 Maii 1930.* 361

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

PAG.

I. Canonice erigitur Universitas catholica in urbe principe Sancti Iacobi de Chile. - *11 Februarii 1930.* 362
II. Approbatio. - *23 Aprilis 1930* 362

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Decretum circa indulgentias plenarias, quas vocant «toties quoties», pro quibus lucrandis alicuius ecclesiae visitatio est iniuncta. - *5 Iulii 1930.* 363

S. ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Nicien.* - Nullitatis matrimonii (Mourlon-Taron de Lannoy). - *21 Iulii 1930* 364

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

Responsa ad proposita dubia. - *13 Iulii 1930.* 365

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

De precibus pro Russia in Liturgia non latina. - *11 Iulii 1930* 366

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Antipreparatoria e Nuova Preparatoria* 367
II. Tribunale della S. R. Rota: *Avviso di concorso* 367
III. Segreteria di Stato: *Nomine* 368
IV. Necrologio 368

Annus XXII - Vol. XXII 7 Augusti 1930 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

DE NOVO OPERE IN LOCUM LEONIANI OPERIS DE FIDEI PRAESERVATIONE SUFFICIENDO.

PIUS PP. XI

In Allocutione habita in Consistorio, die elapsi mensis Iunii tricesimo, summatim consilium proposuimus, quod iam diu in animo Nostro maturuisset, opportunas rationes ineundi, per quas nonnullis praesentioribus gravioribusque carissimae dioecesis Nostrae Romanae spiritualibus necessitatibus prospiceremus.

Placet nunc verba illa consiliumque illud Nostrum cum explanare fusius, tum, una simul, effecta dare quo aptiore ad propositum adipiscendum modo visum Nobis est.

Atque ut ad rem confestim aggrediamur, dicimus, hanc esse mentem Nostram, ut erigamus — quemadmodum reapse per hasce Litteras Motu proprio datas erigimus — « Pontificium Opus praeservandae Fidei novisque Romae templis exstruendis ».

Quo quidem Opere illud immutatur atque amplificatur, quod fel. rec. decessor Noster Leo XIII Litteris suis Motu Proprio datis die XXV m. Novembris an. MDCCCCII auspicato condiderat.

Immutatur, inquimus, quandoquidem id ipsum Opus, quod Commissio, ut aiunt, Patrum Cardinalium ante moderabatur, fit nunc Opus Pontificium, ad leges regundum quas tempestive,

pro huius renovationis modo ac fine, laturi Nos sumus. Amplificatur praeterea, siquidem cum pristino eiusmodi Opere coniungitur atque ordinato quodam nexu copulatur — ut ipsa utriusque rei natura postulat — aliud illud novis in Urbe templis excitandis, in iis praesertim Romae partibus ac regionibus, quae tali praesidio imprimis destituuntur. Hoc « Pontificium Opus praeservandae Fidei novisque Romae templis exstruendis » est persona iuridica, idemque, congruenter « Pontificii » titulo quo distinguitur, a potestate atque auctoritate Nostra proxime pendebit. Praeses eius effectivus, ut vocant, unus erit e Purpuratis Patribus, quem Nosmet ipsi — ut Cardinalem pro Urbe eiusque Districtu Vicarium Nostrum in spiritualibus Generalem aliqua ex parte a tam multiplicibus gravibusque curis laxemus quibus oneratur — consulto designabimus, ad Nos de rerum cursu, stato quoque tempore, relaturum. At Cardinalis Operis Praeses cum memorato Cardinali pro Urbe eiusque Districtu Vicario Nostro in spiritualibus Generali rationes habebit frequentissimas, ut eum de omnibus certiorem faciat cum eodemque consilia opportune conferat. Cardinalis idem Praeses novi personam Operis geret ad omnes quod pertinet effectus, quos iuridicos atque administrativos vocant.

Itaque novum « Pontificium Opus praeservandae Fidei novisque Romae templis exstruendis » ex duabus sectionibus constat, quarum unaquaeque certum quoddam ac proprium persequitur propositum, quamvis, ut patet, arcte sit alterum cum altero copulatum.

Ad praeservationem Fidei quod attinet, Opus Pontificium, praeterquam quod provehere ea perget, quae usque adhuc pristinum Opus, Leonianum dicimus, promovere non destitit, curas atque incepta sua ad novas temporum rerumque condiciones proferendo accommodabit, ut aptioribus cotidie efficacioribusque artibus id, quo tendit, assequatur, scilicet ut avitam fidem in dilectissima hac Nostra Urbe ac dioecesi incolumem tueatur.

Quod autem spectat ad templorum paroecialium exaedificationem — de quibus primum ac praecipue, si non unice, loqui

volumus — Pontificii Operis erit, quamprimum fieri poterit, novas erigere, instituere ac dotare paroecias, vel veteribus, si quando oporteat, dismembratis; areas acquirere, templa exstruere continentesque aedes, itemque de necessariis veniis cum civitatis magistratibus agere. Quibuscum praeterea Pontificium Opus de modis ac de compensationibus tractabit convenietque, quoties-cumque veteres sacrae aedes cedi debent, publicae utilitatis causâ necessario deiiciendae.

Novum Opus utrumque finem sibi propositum persequetur per eas pecuniae summas, quas unicuique ex iis attributas volumus; in templorum vero paroeciarumque exstructionem erogabuntur quoque cum pecuniae e cessione veterum ecclesiarum perceptae, tum largitiones, quibus filii e dioecesi Nostra dilectissimi Nobis opitulaturi sunt — ut in ipsa Consistoriali Allocutione confidere Nos diximus — cum de re agatur, quae et sibi ipsis et suae posteritati tantopere profutura erit.

Lex propria Operis Praeservationis Fidei, quam fel. rec. decessor Noster Leo XIII Litteris Motu proprio die XXV m. Novembris an. MDCCCCII datis probavit, Nostrarum harum promulgatione Litterarum abrogatur; item esse desinere volumus Commissionem, Consultorum Coetum et cetera omnia, quae ex iisdem Leonianis praescriptis esse coeperunt. Interea operibus negotiisque expediendis, quae in cursu sunt, opportune providebitur.

In sectione, quae nova templa Romae excitanda curabit, Cardinali Praesidi laborum socia aderit Commissio, ut aiunt, quae constabit non modo ex uno e curionibus urbanis atque ex iis aliis ecclesiasticis viris, quos mox deligere placebit, sed etiam e iurisperito uno artificibusque tribus, quos pariter Nosmet ipsi nominabimus. Omnia autem, quae supra memoravimus, ut ad effectum rite deducantur, opportunas posthac normas traditurus sumus.

Interea spe fruimur laetissima, fore ut Pontificium Opus, quod, post assiduas commentationes ac preces, modo condidimus, fructus illos ferat uberrimos, quos vehementer optamus ardenterque ominamur, cum Dei benignissimi deesse Nobis prae-

sidium non possit, apud quem Deiparae Virginis, Apostolorum Petri et Pauli omniumque caelestium Almae huius Urbis ac dioecesis Patronorum deprecationem adhibuimus atque adhibemus.

Divinorum autem munerum conciliatrix sit apostolica benedictio, quam, praecipua animi effusione, iis universis impertimus, qui aut pristino Leoniano Operi dedidere usque adhuc se totos, aut novi Operis modo erecti commoda tuebuntur, in eius profectum precibus, favore ac liberalitate sua conspirando. Sensum vero aperimus, quem in animo Nostro nemo non legat, cum dicimus, plurimum Nos pastorali studio confidere, quo parochi urbani tam Nobis cari apud suum quisque gregem valent, et niti Nos item admodum acri actuosoque apostolatus spiritu, quo dilectos omnes de Actione Catholica filios Nostros flagrare novimus.

Quaecumque a Nobis hisce Litteris statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse iubemus, contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die v mensis Augusti, in festo Dedicationis Sanctae Mariae ad Nives, anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE PONTIFICIO COLLEGIO NEPOMUCENO IN URBE

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ubi primum Cecoslovacha Respublica constituta fuit, opportunum sane atque consentaneum visum est ad omnes eiusdem dioeceses illud extendi beneficium, quod f. r. Leo Papa XIII, Praedecessor Noster, per Bohemorum clericorum Collegium, Apostolicis Litteris *Vicariam potestatem*, kalendis Ianuariis anno millesimo octingentesimo nonagesimo

datis, in Urbe conditum, Bohemiae dioecesibus iam attribuerat, ita ut omnibus liceret novae reipublicae dioecesibus alumnos, pietate quidem ingenioque praestantes, in hanc almam Urbem Nostram mittere, qui, sub fere ipsis Christi Vicarii oculis ac in tot sacrorum monumentorum conspectu, ecclesiasticis disciplinis darent operam. Iamvero cum ad hanc rem assequendam satis idonea non esset domus in Urbe vico Sixtino sita, quam ipse Decessor Noster Bohemorum Collegio assignaverat, consilium initum est ampliores exstruere aedes, quae melius temporum necessitatibus responderent. Quapropter lata area eademque saluberrima a sacrosancta Nostra Patriarchali Basilica Lateranensi haud procul disiuncta, Apostolicae Sedis sumptibus coëmpta, novum aedificium aere tum quidem Nostro atque a sacrorum Cecoslovachiae Antistitibus et Reipublicae Moderatoribus et christifidelium etiam in America degentibus oblato, tum ex venditis veteribus Bohemorum Collegii aedibus contiguisque ipsius domibus percepto, ibidem a fundamentis feliciter est excitatum. Novis itaque aedibus nunc solemniter dedicatis, huic sacrorum studiorum domicilio iuridicam constitutionem mutatis rerum condicionibus congruentem dare volentes, suppleto quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus praepositorum consulto, quas supra memoravimus Apostolicis Litteris *Vicariam potestatem*, suprema Nostra auctoritate, quatenus opus sit, derogamus, et quae sequuntur statuimus ac decernimus:

I. Clericorum hoc Institutum, Bohemorum Collegii sublato nomine, a viro illo sanctissimo Ioanne, qui sane est sacri ordinis gloria et patriae decus, *Pontificium Collegium Nepomucenum* posthac nuncupari volumus ac mandamus; illudque in posterum alumnos excipiet, pietate quidem ingenioque praecellentes, quos Cecoslovachae Reipublicae venerabiles fratres Nostri Antistites e suis ipsis dioecesibus Romam, ibidem ecclesiasticis imbuendos disciplinis, missuri sunt.

II. Pontificio huic Collegio Nepomuceno iura omnia et privilegia tribuimus, atque bonorum mobilium et immobilium possessiones eorumque reditus eidem assignamus, quibus Bohemorum Collegium fruebatur, ipsorum tamen natura et fine religiose servatis; itemque officia omnia, onera et obligationes, Collegio Bohemico hucusque adnexa, a Nepomuceno Collegio posthac absolvi volumus ac praecipimus.

III. Novum quod supra memoravimus aedificium, vico vulgo *Concordia* nuncupato, prope vicum *Magna Grecia*, exstructum, cum contiguo fundo, Pontificio Collegio Nepomuceno suum proprium assignamus, tamquam Instituti sedem.

IV. Cecoslovachiae sacrorum Antistites eadem iura eademque officia in Collegio singuli habeant eique omnes pro virili parte consulant.

V. Collegii Moderator a Summo Pontifice per Sacram Congregationem de Seminariis et de Studiorum Universitatibus eligetur; isque parochi munere in Collegio fungetur, idemque ipso iure Archiepiscoporum et Episcoporum Reipublicae Cecoslovachae erit procurator.

VI. Collegium sub eiusdem Sacrae Congregationis de Seminariis iure ac potestate erit, et ideo legibus ab ipsa latis regetur.

VII. Si quavis ex causa Pontificium Collegium Nepomucenum esse desierit, omnes eius possessiones, bona mobilia et immobilia, pecuniae, reditus, aliaque huiusmodi ad Sanctam Sedem devolventur, ut, quantum fieri poterit, ad alumnos e dioecesibus, quas nunc Cecoslovacha Respublica complectitur, ecclesiastice educandos et erudiendos erogentur.

Volumus denique ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri, in ecclesiastica dignitate vel in officio constituti, munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent.

Quae autem per hanc Nostram Constitutionem statuimus, decrevimus, ediximus et mandavimus, rata omnia et firma permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus, quibuscumque etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo ac trigesimo, die vigesima tertia mensis Aprilis, in festo S. Adalberti Ep. M., Pontificatus Nostri anno nono.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

CAIETANUS CARD. BISLETI,
Praefectus S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in tab. Cancellariae Apostolicae, Vol. XLII, n. 5. – M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

INNOVANTUR INDULGENTIAE CHRISTIANAM CATECHESIM SIVE TRADENTIBUS SIVE SUSCIPIENTIBUS CONCESSAE.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Litteris Nostris Motu proprio datis die XXIX mensis Iulii, anno MDCCCCXXIII, Nos apud Sacram Congregationem Concilii peculiare constituimus Officium, quod universam in Ecclesia actionem catechisticam moderaretur ac proveheret. Nunc autem eiusdem Officii Commissio catechetica, ad religiosam institutionem populi christiani ac praesertim puerorum magis magisque provehendam, enixas Nobis preces adhibet ut spiritualibus Indulgentiarum muneribus eos honestemus, qui christiani catechismo sive tradendo sive discendo operam praestent. Verum Decessores Nostri rec. mem. tum Paulus Pp. V, tum Clemens Pp. XII huiusmodi spiritualia dona iam concessere, quae tunc temporis satis apta videbantur; at nunc eadem augenda nostraeque aetatis necessitatibus congrua reddenda in Domino existimavimus. Abrogatis itaque indulgentiis ab iisdem Romanis Pontificibus hac in re antea concessis, conlato quoque consilio cum dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Poenitentiario Maiore, de omnipotentis Dei misericordia et beatorum eius Apostolorum Petri ac Pauli auctoritate confisi, omnibus et singulis christifidelibus, qui per mediam circiter horam et non minus quam per tertiam horae partem doctrinae christianae tradendae vel discendae saltem bis in mense operam dederint, eodemque in mense bis lucrandam, diebus ad ipsorum arbitrium seligendis, *Plenariam Indulgentiam*, dummodo vere poenitentes et confessi ac sacra Communione refecti aliquam ecclesiam vel publicum oratorium visitaverint, ibique ad mentem Nostram seu Romani Pontificis preces effuderint, misericorditer in Domino concedimus. Praeterea christifidelibus iisdem, quoties per praefatum temporis spatium doctrinae christianae sive tradendae sive discendae operam navaverint, *Indulgentiam partialem* centum dierum, contrito saltem corde acquirendam, largimur. Non obstantibus contrariis quibuslibet. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII mensis Martii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

NOTANDUM

Pag. 293 lin. 14 ab imo, loco eius quod est permaneat *legatur* permánet.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DE RITIBUS SINENSIBUS

Supremae Sacrae Congregationi Sancti Officii proposito dubio: « An decretum Supremae Sacrae Congregationis S. Officii diei 25 Septembris 1710, quo commentatio quaecumque de Ritibus Sinensibus sine expressa et speciali licentia Sacrae Congregationis S. Officii prohibetur, post Codicis iuris canonici promulgationem in suo pleno vigore persistat ».

Emi ac Revmi Domini Cardinales, fidei et moribus tutandis praepositi, in plenario Congressu habito feria IV, die 18 Iunii 1930, responderi mandarunt:

Affirmative.

Ssmus Dominus Noster D. Pius div. Prov. Pp. XI subsequenti feria V, die 26 eiusdem mensis et anni, in solita audientia R. P. D. Adsessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum decisionem approbavit et publicari iussit.

Datum Romae ex Aedibus S. Officii, die 13 Iulii 1930.

A. Subrizi, *S. C. S. O., Notarius.*

L. ✠ S.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papae XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

7 Iulii 1930. — Archiepiscopali Ecclesiae Catanensi praefecit R. P. D. Carmelum Patanè, hactenus Archiepiscopum Hydruntinum.

9 Iulii. — Suburbicariae Ecclesiae Ostiensi, Emum P. D. Ianuarium Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopum Albanensem et Sacri Collegii Decanum, qui dioecesim Albanensem Ostiensi cumulavit.

22 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Ecclesiensi, R. D. Ioannem Pirastru, Archipresbyterum loci *Bonorva* in archidioecesi Turritana.

23 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Lampsacenae, R. D. Franciscum Liou, e vicariatu apostolico de Luanfu, deputatum Vicarium Apostolicum de Fenyang.

— Titulari episcopali Ecclesiae Circesiensi, R. P. Ioannem Cuvelier e Congregatione Ssmi Redemptoris, deputatum primum Vicarium Apostolicum de Matadi.

— Titulari episcopali Ecclesiae Carystensi, R. D. Ignatium Canazei, e Societate S. Francisci Salesii, deputatum Vicarium Apostolicum de Shiuchow.

29 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Anglonen. Tursiensi, R. D. Dominicum Petroni, Vicarium generalem dioecesis Sancti Marci et Bisiniani.

— Cathedrali Ecclesiae Aliphanae, R. D. Aloisium Noviello, parochum ad S. Mariae de perpetuo Succursu, Neapolis.

— Cathedralibus invicem perpetuo unitis Ecclesiis Melphiensi et Rapollensi, R. D. Aloisium Dell'Aversana, parochum ad S. Andreae, Aversae.

1 Augusti — Titulari episcopali Ecclesiae Cyrrhensi, R. P. D. Ferdinandum Fiandaca, hactenus Episcopum Pactensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Trebennatensi, R. P. Innocentium Lopez Santamaria, Ord. B. M. V. de Mercede Red. Captiv., quem constituit Praelatum *nullius* de Bono Iesu de Piauhy.

2 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Ebroicensi, R. D. Alfonsum Gaudron Vicarium generalem dioecesis Cartusiensis.

— Cathedrali Ecclesiae Sancti Deodati, R. D. Augustinum Marmotin, Archipresbyterum canonicum loci *Sézanne*.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

DECRETUM

DE ADMINISTRATIONE ORDINARIATUS GRAECO-RUTHENI IN REGIONE CANADENSI.

Graeci-rutheni ritus fidelibus, qui in regione Canadensi commorantur, anno 1912 Episcopus Ordinarius eiusdem ritus constitutus est, qui ordinaria potestate eos regat atque gubernet; et pro spirituali huius ordinariatus graeco-rutheni administratione opportunae leges ad decennium a Sacra Congregatione de Propaganda Fide pro negotiis rituum orientalium die 18 Augusti anni 1913 latae sunt, quas leges Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali, mutatis rerum temporumque circumstantiis eo modo, qui sequitur, noviter aptare et praesenti decreto iterum ferre censuit et statuit.

Caput I

De Episcopo Ordinario graeco-rutheni ritus

Art. 1. Nominatio Episcopi Ordinarii graeco-rutheni ritus pro regione Canadensi Apostolicae Sedi reservata est.

Art. 2. Episcopus Ordinarius graeco-rutheni ritus in regione Canadensi huic S. Sedi erit immediate subiectus plenamque iurisdictionem ordinariam in omnes fideles graeco-rutheni ritus, permanenter vel ad tempus in regione Canadensi commorantes exercebit, sub dependentia R. P. D. Delegati Apostolici Canadensis.

Art. 3. Eidem ius ac potestas competit regendi ac gubernandi gregem suum ac leges et statuta condendi in iis quae iuri communi non adversantur. Praecipuum vero eius munus erit invigilare ut tum doctrina et boni mores, tum ritus et disciplina huic Ecclesiae propria, sancte et integre custodiantur. Eius igitur erit uniformitatem caeremoniarum in variis devotionibus nec non in tradendis Sacramentis secundum rubricas librorum liturgicorum a S. Sede approbatorum, introducere aut servare et eiusdem uniformitatis strictam observantiam a sacerdotibus suis expostulare.

Ad bonum regimen ordinariatus, Ordinarius constituat coetum saltem quatuor Consultorum, qui sint sacerdotes pietate, moribus, doctrina ac

prudentia commendati, et in civitate episcopali seu Ordinarii, vel in locis vicinioribus, commorantes.

Art. 4. Ordinarius paroecias et missiones suae curae concreditas saepe visitare tenetur ita, ut, saltem singulis quinquenniis, ipse, vel per se, vel, si fuerit legitime impeditus, per Vicarium generalem, aut alium specialiter delegatum sacerdotem, lustret, ut gregem suum adprime cognoscat, eisque omnibus quae ad spirituale eius bonum attinet, melius provideat.

Art. 5. In canonica visitatione paroeciarum inquirat Ordinarius an parochi omnia paroecialia munera, praesertim visitationem infirmorum, puerorum instructionem, et, in diebus dominicis ac festis, verbi Dei praedicationem diligenter absolvant, videat insuper omnes libros baptismatum, matrimoniorum ac mortuorum; inventariumque bonorum ecclesiasticorum ex ultimo saltem biennio: ac rationes ab unoquoque rectore missionis expostulet, id est introspiciat ac probet libros proventuum et expensarum cuiuslibet ecclesiae, statum materialem eiusdem, debita ecc. Hac praesertim occasione diligenter advigilet ne abusus in disciplinam ecclesiasticam irrepant, praecipue circa administrationem Sacramentorum et Sacramentalium, cultum Dei et Sanctorum, praedicationem verbi divini, implementum piarum voluntatum; serioque curet ut puritas fidei et morum in clero et populo conservetur, ut in scholis puerorum ac iuvenum institutio secundum catholicae religionis principia tradatur. Si compererit irrepsisse abusus, eos prudenter, sed fortiter compescat, adhibitis etiam, si opus sit, poenis canonicis.

Art. 6. Ut autem securitati bonorum temporalium ecclesiarum, coemeteriorum, scholarum et omnium eorum quae ad Ecclesiam pertinent, summa cum diligentia prospiciatur, curet Ordinarius, ne rector consiliumve administrationis nomine ac iure proprio retineat, pro quorum adquisitione fideles quovis modo subsidia contulerunt; atque satagat, audito in pertractandis negotiis virorum peritorum ac consultorum suorum consilio, eas tituli possessionis formas adhibere, omnesque praescriptiones servare, quae legibus civilibus respondeant, quaeque ecclesiasticorum bonorum administrationi, conservationi ac plenae in posterum transmissioni faveant. Itemque Ordinarius normas quas iudicaverit de bonis ecclesiasticis administrandis opportunas, statuat.

Art. 7. Annua sustentatio Ordinarii consistet in praestationibus ad instar cathedratici, quae iuxta aequitatem ab Ordinario, auditis suis consultoribus, determinabuntur, quasque singulae ecclesiae Ruthenorum ordinariatus solvere tenentur, servato more regionis. Rectores vero ecclesiarum respondere tenentur de exacta solutione harum praestationum et aliarum ab Ordinario eiusque consultoribus determinandarum, pro

Seminario vel pro alumnis sacrorum, pro orphanotrophio, missionibus, etc.

Art. 8. Residentia Ordinarii rutheni ritus erit in urbe Winnipeg.

Art. 9. Ordinarius singulis quinquenniis plenam et accuratam relationem de statu personali, morali ac materiali missionum proprii ritus exhibeat Delegato Apostolico, qui, cum suis adnotationibus seu animadversionibus, eam transmittet ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali, atque singulis saltem decenniis, ad sacra Apostolorum limina accedat, ut obsequium et oboedientiam suam Pontifici Summo praestet, eique rationem reddat de pastoralis muneris implemento, deque omnibus quae ad Ecclesiae suae statum et cleri populique mores ac disciplinam, animarumque sibi concreditarum salutem pertinent.

Art. 10. Controversiae, si quae exoriantur inter Ordinarium graeco-rutheni ritus et Episcopos latini ritus regionis Canadensis, deferantur ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali.

Caput II

De clero graeco-rutheno

Art. 11. Cum necesse sit ut habeantur sacerdotes indigenae, integrae vitae, zelo ac prudentia praediti, in scientiis sacris eruditi, curet Ordinarius, ut, quam primum erigatur Seminarium saltem minus (cum pro Seminario maiore aliquatenus Romae provisum sit) pro pueris graeci-ruthenis rite instituendis. Quare S. Congregatio enixe rogat Ordinarium Ruthenorum et Delegatum Apostolicum, ut, collatis consiliis, et adiuvantibus aliquot saltem Episcopis regionis Canadensis, omnia parent quae necessaria sunt ad hoc Seminarium excitandum et aedificandum, pro modo facultatum et amplitudine ordinariatus.

Art. 12. Ad subveniendum clericorum educationis expensis, tum rectores ecclesiarum tum ipsi fideles ritus graeci-rutheni in Canadensi regione pro posse contribuant. Enixe Ordinarius commendabit clero fidelibusque pium opus vocationum ecclesiasticarum, curabitque ut sacerdotes, praesertim parochi, pueros, qui indicia praebeant ecclesiasticae vocationis, a saeculi contagiis arceant, ad pietatem informent, divinaeque in eis vocationis germen foveant. Sed non nisi qui se coelibatum perpetuo servaturos coram Ordinario promiserint, in Seminarium admittere licebit, et non nisi coelibes ad sacros Ordines promoveri poterunt.

Art. 13. Interim vero seu donec Seminarium aedificatum fuerit, Ordinarius Ruthenorum roget Episcopos latinos, ut in sua Seminaria unum

vel alterum puerum ruthenum qui indicia praebeat ecclesiasticae vocationis admittant, ibique ad pietatem et ad sacras scientias efforment, firmis quoad coelibatum quae in superiore articulo statuta sunt. Si vero studiis expletis non satis calleant caeremonias proprii ritus, Ordinarius Ruthenorum satagat, ut in iisdem, quatenus indigeant, per sacerdotem eiusdem ritus plene diligenterque edoceantur.

Art. 14. Itemque, antequam habeatur numerus sufficiens presbyterorum graeco-ruthenorum indigenarum, qui in regione Canadensi instituti sint, si providenda occurrat de suo rectore aliqua missio ruthenorum vel vacans vel noviter erecta, Ordinarius postulare poterit sacerdotes ab Episcopis ritus graeco-rutheni; vel ab ipsis Episcopis canadensibus roget ut aliqui ex eorum clero, qui ritui rutheno adoptando pares sint, huiusmodi missionibus praeponi valeant, donec aliter provideri possit. Cuilibet vero sacerdoti, qui proprio marte, seu neque ab Ordinario graeco-rutheno vocatus, neve ab aliquo Episcopo canadensi datus, aut a S. Congregatione missus, illuc perrexerit, Ordinarius ipse graeco-ruthenus nullas concedere potest facultates, sive celebrandi Sacrum sive administrandi Sacramenta, sive munia ecclesiastica quomodocumque obeundi.

Art. 15. Quoad autem sacerdotes ex Europae regionibus provenientes, ad sacrum ministerium exercendum apud fideles rutheni ritus non admittantur nisi sint coelibes (vel saltem vidui sine liberis) integri vita, zelo ac pietate praediti, sufficienter eruditi, et a politicis factionibus alieni.

Art. 16. Quilibet sacerdos, ex Europa proveniens et in regione Canadensi commorans pro fidelium ritus graeco-rutheni spirituali cura, manebit incardinatus dioecesi originis, nisi, servatis de iure servandis, incardinetur ab Ordinario graeco-rutheno regionis Canadensis. Interim tamen Episcopus originis iurisdictionem in eum nullo modo exercebit, sed praedictus sacerdos unice pendeat a iurisdictione Ordinarii graeco rutheni praefatae regionis. In patriam redire aut revocari supradicti sacerdotes nequeant sine expressa licentia tum Ordinarii originis, tum Ordinarii graeco-rutheni ritus regionis Canadensis in scriptis concedenda.

Art. 17. Laici rutheni cuiuscumque originis ac domicilii fuerint, qui sacros Ordines in Canada suscipere cupient, sub omnimoda iurisdictione manebunt Ordinarii rutheni ritus regionis Canadensis, in cuius manus iuramentum missionis seu stabilitatis ad inserviendum in territorio emittent.

Art. 18. Omnes rectores paroeciarum et missionum graeco-ruthenarum in regione Canadensi amovibiles sunt ad nutum Ordinarii graeco-rutheni ritus.

Art. 19. Congruae sustentationi rectorum paroeciarum et missionum

consulat Ordinarius, pro modo muneris et facultatum, ex Ecclesiae proventibus, iuxta consuetudines regionis.

Art. 20. Iura stolae et emolumenta sacri ministerii in singulis missionibus determinanda sunt ab Ordinario graeco-rutheno, iuxta probatas regionis consuetudines.

Art. 21. Ordinarius graeco-ruthenus non nisi in clerum et populum graeco-ruthenum iurisdictionem suam exerceat.

Si tamen aliquo in loco exsistant fideles graeco-rutheni ritus, in eoque non sit missio constituta aut nullus adsit presbyter eiusdem ritus, Ordinarius iurisdictionem suam in fideles graeco-ruthenos presbytero latino loci communicet, certiorato Ordinario, quoadusque sacerdos graeco-ruthenus ibi habeatur.

Art. 22. Possunt pariter Episcopi latini canadenses, certiorato Ordinario rutheno, iurisdictionem dare presbyteris ruthenis illis in locis in quibus fideles latini ritus adsunt sibi subditi, sed nullus adest presbyter latinus qui curam eorum gerere queat.

Art. 23. Sacerdotes latini ritus qui a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali facultatem obtinuerunt aut obtinebunt transeundi ad ritum ruthenum in auxilium Ordinarii rutheni pro spirituali adsistentia fidelium ruthenorum, quoadusque in ritu rutheno permanebunt, unice et omnino sub iurisdictione Ordinarii rutheni erunt. S. Congregatio autem iterum iterumque hortatur Episcopos latinos canadenses clero locupletiores, ut Ordinario rutheno in animarum bonum aliquot sacerdotes ad tempus concedant, si ab eodem requirantur.

Art. 24. Si qui vero sunt sacerdotes regulares qui transitum ad ritum ruthenum obtinuerunt, ipsi, in his quae ad vitam religiosam spectant, a propriis Superioribus regularibus, in his vero quae ad curam animarum et ritum ruthenum pertinent, ab Ordinario rutheno dependent.

Art. 25. Meminerint sacerdotes se debere sanctiorem prae laicis vitam interiorem et exteriorem ducere eisque virtute in exemplum excellere. Ideo frequenter ad Poenitentiae sacramentum accedant, quotidie orationi mentali per aliquod tempus incumbant, Sanctissimum Sacramentum visitent, Deiparam Virginem colant, conscientiamque suam discutiant.

Art. 26. Omnes sacerdotes debent tertio saltem quoque anno vel etiam frequentius, si opportunam habuerint occasionem, spiritualibus exercitiis per tempus a proprio Ordinario determinandum vacare; nec ab eis quisquam eximatur, nisi in casu particulari iusta de causa ac de expressa Ordinarii licentia.

Art. 27. Omnes speciali obligatione tenentur suo quisque Ordinario reverentiam et oboedientiam exhibendi eamque fidelibus saepius inculcandi.

Art. 28. Sacerdotes studia, praesertim sacra, ne intermittant, et in sacris disciplinis solidam illam doctrinam a maioribus traditam et communiter ab Ecclesia receptam sectentur, devitantes profanas vocum novitates et falsi nominis scientiam.

Art. 29. Expleto studiorum curriculo, sacerdotes omnes, nisi ab Ordinario ob iustam causam fuerint dispensati, examen singulis annis, saltem per triennium integrum in diversis sacrarum scientiarum disciplinis, antea opportune designatis, subeant, secundum modum ab eodem Ordinario determinandum.

Art. 30. Pariter saepius in anno, locis et diebus ab Ordinario praestitutis, conventus habeantur seu collationes de re morali et liturgica; quibus addi possunt aliae exercitationes, quas Ordinarius opportunas iudicaverit ad scientiam et pietatem clericorum promovendam. Si quis conventui interesse non poterit, resolutas quaestiones scripto mittat, secundum normas ab Ordinario determinatas.

Art. 31. Gravi obligatione tenentur parochi, quasi parochi, missionariique diebus dominicis ceterisque per annum festis de praecepto fidelibus, brevi Evangelii aut alicuius partis doctrinae christianae explanatione, verbum Dei nuntiandi necnon catholicam fidelium institutionem curandi, praesertim puerorum, secundum instructiones ab Ordinario receptas. Qui si negligentes reperti fuerint, pro gravitate culpae puniantur.

Art. 32. Iuxta opportunitatem, Ordinarius graeco-rutheni ritus sacerdotes, saltem praecipuos, tum saeculares tum religiosos suae iurisdictioni subiectos congreget semel saltem in anno, ut etiam singulorum experientia et consilio uti valeat.

Caput III

De fidelibus graeco-ruthenis

Art. 33. Fideles graeco-rutheni tenentur observare praescripta sui ritus ac frequentare et libenter sustentare suas proprias ecclesias. Tamen in regionibus ubi desunt ecclesiae ac sacerdotes proprii ritus et ubi propter longinquitatem ecclesiae suae non eam possunt, nisi cum gravi incommodo, adire, debent, ut praeceptis Ecclesiae satisfaciant, Missam audire in ecclesia catholica alterius ritus, nec non Sacramenta accipere a presbytero alterius ritus. Huiusmodi observantia impense evulgetur, ac instent super hoc sacerdotes, cum de gravi praecepto agatur.

Art. 34. Frequentatio ex parte graeco-ruthenorum, etiam continua, ecclesiarum ritus latini, non inducit mutationem ritus. Circa transitum

ab uno ritu ad alium, normae rite observentur a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali datae per decretum « Nemini licere » diei 6 Decembris 1928. Idcirco fideles graeco-rutheni quod transitum spectat ad alium ritum, petitionem ad Delegatum Apostolicum mittant, et simul exponant veraciter causas canonicas, quae eundem transitum suadere videntur. Satius vero erit si hanc petitionem ad eundem Delegatum Apostolicum transmittant per tramitem proprii Ordinarii.

Art. 35. Non licet sacerdotibus ritus latini quempiam graeco-ruthenum ad latinum ritum amplectendum inducere contra vel praeter canonica praescripta quae transitus ritus moderantur.

Art. 36. Fideles latini, etiam si adsit presbyter latini ritus, apud sacerdotem graeco-ruthenum ab Ordinario suo adprobatum, peccata sua confiteri et beneficium sacramentalis absolutionis, valide et licite obtinere possunt. Item, fideles graeco-rutheni peccata sua confiteri possunt apud sacerdotem latinum ab Episcopo suo approbatum. Presbyteri vero latini absolvere non possunt fideles graeco-rutheni ritus a censuris et casibus sibi reservatis ab Ordinario graeco-rutheno absque venia eiusdem. Vicissim idem dicatur de presbyteris graeco-ruthenis quoad censuras et reservationes statutas ab Ordinario latini ritus. Ad devitandas vero difficultates, quae frequentius in praxi occurrent, Ordinarii omnes a se reservatos casus, si qui sint, sibi invicem communicent.

Art. 37. Omnibus fidelibus cuiuscumque ritus datur facultas ut, pietatis causa, Sacramentum Eucharisticum, quolibet ritu confectum, suscipiant; ac insuper, ubi necessitas urgeat, nec sacerdos diversi ritus adsit, licebit sacerdoti graeco-rutheno ministrare Eucharistiam consecratam in azymo et vicissim sacerdoti latino ministrare in fermentato; at suum quisque ritum in ministrando servabit.

Art. 38. Quilibet orientalis valide ac licite praecepto communionis paschalis satisfacit etiamsi alieno ritu communicet. Suadendum tamen est ut suo quisque ritu et in propria paroecia fideles praecepto communionis paschalis satisfaciant: qui vero in aliena paroecia satisfecerint, curent proprium parochum de adimpleto praecepto certiorem facere.

Art. 39. Sanctum Viaticum moribundis ritu proprio a manibus proprii parochi accipiendum est; sed, urgente necessitate, fas esto a sacerdote quolibet illud accipere: qui tamen ritu suo ministrabit.

Art. 40. Funerum celebratio ac emolumentorum perceptio in familiis mixti ritus ad parochum illius ritus pertineant, ad quem defunctus pertinebat.

Art. 41. Ad vitanda gravia incommoda, quae inde ruthenis evenire possunt, facultas eis fit festa et ieiunia observandi iuxta consuetudines

locorum in quibus degunt, quae observantia minime inducit mutationem ritus.

Art. 42. Festis vero incidentibus, in utroque ritu, in diem eamdem, graeco-ruthenis suadetur ut intersint sacrae liturgiae in ecclesia sui ritus, si in loco habeatur, salvo tamen praescripto can. 1249 quoad satisfactionem legis de audiendo Sacro, quocumque catholico ritu Missa celebretur, sub dio aut in quacumque ecclesia vel oratorio publico aut semipublico et in privatis coemeteriorum aediculis, de quibus in can. 1190, non vero in aliis oratoriis privatis, nisi hoc privilegium a Sede Apostolica concessum fuerit.

Art. 43. Adsociationes fidelium ritus graeco-rutheni sint sub vigilantia Ordinarii, qui sacerdotem moderatorem nominet, ne forte abusus circa doctrinam, mores disciplinamve in eis irrepat. Ideo laude digni sunt fideles qui sua dant nomina adsociationibus ab auctoritate ecclesiastica erectis vel saltem commendatis; caveant autem ab associationibus secretis, damnatis, seditiosis, suspectis aut quae student sese a legitimae auctoritatis ecclesiasticae vigilantia subducere.

Pariter diaria, folia vel libelli periodica catholica sint sub vigilantia Ordinarii, nec in eis sine eius consensu sacerdotes scribant vel eadem moderentur.

Caput IV

De matrimoniis inter fideles mixti ritus

Art. 44. Matrimonia inter catholicos graeco-ruthenos et latinos non prohibentur; sed ad vitanda incommoda, quae ex rituum diversitate in familiis evenire solent, uxor, in ineundo matrimonio aut eo durante, ad ritum viri transire potest. Matrimonio autem soluto, assumendi proprii ritus originis libera est ei potestas.

Art. 45. Matrimonia tum inter fideles graeco-ruthenos, tum inter fideles mixti ritus, servata forma decreti « Ne temere » contrahi debent, ac proinde pro regula coram sponsae parocho celebrentur, nisi aliqua iusta causa excuset.

Art. 46. Dispensationes matrimoniales in matrimoniis mixti ritus, si quae sint petendae, petantur ab Ordinario sponsae.

Art. 47. Nati in regione Canadensi ex parentibus diversi ritus, ritu patris sunt baptizandi.

Art. 48. Infantes ad eius parochi iurisdictionem pertinent, cuius ritus est eorum pater, exceptis natis ex illegitimo thoro, qui sequuntur ritum matris.

Quae omnia Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Papa XI rata habuit ac confirmavit, praesensque decretum ad decennium valiturum edi iussit.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 24 Maii 1930.

A. CARD. SINCERO, *a Secretis.*

L. ✠ S.

H. I. Cicognani, *Adsessor.*

II

DECLARATIO

Statuitur in decreto die 24 Maii anno 1930 ab hac Sacra Congregatione dato pro graeci-rutheni ritus fidelibus, qui in regione Canadensi commorantur, quod: « festis incidentibus, in utroque ritu (seu graeco-rutheno « et latino) in diem eamdem, graeco-ruthenis suadetur, ut intersint sacrae « liturgiae in ecclesia sui ritus, si in loco habeatur, salvo tamen praescripto « can. 1249 quoad satisfactionem legis de audiendo sacro, quocumque « catholico ritu Missa celebretur » (art. 42).

Ad servandam unitatem disciplinae omnium fidelium graeco-ruteno ritui pertinentium, praesentibus litteris declaratur hanc normam, pro degentibus in Canada datam, extendi seu vim habere etiam pro fidelibus eiusdem ritus, qui in Statibus Americae Foederatis commorantur.

Contrariis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 11 Iunii 1930.

A. CARD. SINCERO, *Secretarius.*

L. ✠ S.

H. I. Cicognani, *Adsessor.*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI decretis Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali:

3 Maii 1930. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Colonien. in Armenia I^{a} praefecit R. D. Vahan Kitchourian, quem deputavit Coadiutorem

cum iure successionis R. P. D. Ioseph Rokossian, Archiepiscopi Constantinopolitani Armenorum.

4 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Thibaritanae, R. D. Chidanè Mariam Cassà, quem constituit Ordinarium pro catholicis indigenis Erythraeae aethiopici ritus.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

INSULEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI PHILIBERTI VRAU VIRI LAICI.

SUPER DUBIO

An sit signanda Commissio introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur.

Admirabilis Deus providentia et sapientia sua ordinem naturae et gratiae regit et gubernat, variisque temporum, rerum ac personarum circumstantiis et necessitatibus opportuna et congrua praestat media et remedia, in gloriam suam et in bonum humani generis. Ad hunc finem eligit ac disponit viros ac mulieres piae ac bonae voluntatis e coetu quoque laicorum, eosque peculiaribus utriusque ordinis donis instruit et in vineam suam mittit ut sacro ac civili ordini operam utilem et auxiliatricem conferant. Praesides et sodales in coetu coniuncti sub recta legum disciplina et sub directione Ecclesiae pastorum ipsiusque Summi Pontificis, Christi in terris Vicarii, Deo adiuvante, strenue militant sub glorioso nomine et vexillo *Actionis catholicae* in pluribus orbis regionibus legitime constitutae.

Unus ex istis viris laicis, nomine Philibertus Vrau, huic Sacrae Rituum Congregationi ab actoribus praedictae Causa *Insulen.* propositus est, ut de Causa beatificationis et canonizationis eiusdem introducenda coram hoc Sacro Ordine agatur. Quo magis huius viri imago elucescat, eius vitae cursus et exitus breviter innuitur.

In civitate et dioecesi Insulensi, nobilis nationis gallicae, die 19 Novembris 1829 natus, in parochiali ecclesia Sanctae Mariae Magdalenae baptizatus est. In pueritia et adolescentia pietate, honestate et obedientia in

parentes simulque ingenio et scientia inter aequales enituit. Octodecim annos agens studia absolvit magna cum laude. Per aliquod temporis spatium fide, religione ac moribus aliquantum defecit ob malos influxus iuveniles, donec per piam conversationem cum sacerdotibus et religiosis, signanter cum P. Wyard S. I., et R. D. Bafalear, decano ecclesiae S. Mariae Magdalenae, ad christianae vitae institutum ex corde rediit anno 1854. Tunc corporis animique viribus in Deum conversus, se totum illi devovere et vitam religiosam amplecti excogitavit, prouti scripsit datis epistolis ad matrem die 27 Iunii eiusdem anni et ad patrem die 15 Novembris insequentis anni. Distulit tamen propositum adimplere ut prece et consilio de superna vocatione certior fieret, eamque, difficultatibus domesticis superatis, liber exsequi posset. Interim necessitate coactus atque utilitati familiae satisfacturus uti patri adiutor, intensiorem operam dedit negotiis temporalibus curandis; in quibus tamen ob initam societatem pecuniariam, quae anno sequenti 1857 cessit ac defuit, Philibertus in solidum debitor declaratus, magnum de fortunae bonis detrimentum retulit. Ad rem vero familiarem instaurandam ac debita solvenda ingenio ac industria nisus est, per operarios peritos variasque officinas, opera quoque manualia locando civibus insulensibus. Vertente anno 1866 aetate et viribus debilitatus Philiberti genitor, et ad laborem et industriam impos effectus, libenter annuit ut in socium operis Camillus Feron adsciscetur atque anno 1870 in Belgium se recepit ibique pie obiit die 29 Septembris. In testamento declaravit et constituit filium suum Philibertum heredem et totius familiae patronum.

Philibertus una cum socio Camillo Feron operibus propriae industriae provehendis novum aedificium erigere voluit quod perfecit anno 1873, omnibus rebus necessariis et opportunis instructum: assignata in parte interiori habitatione religiosis sororibus, exstructoque sacello in cuius fronte posuit statuam B. M. V. vulgo *Notre-Dame de Treille* ut operarios et ipsa opera textilis industriae sanctificaret. Omnia prospere gerebantur, sed non defuerunt illi diuturnae molestiae et angustiae per viros simili industriae addictos et maioris lucri cupidos. Eius tamen iuribus partim recognitis et sancitis per sententias tribunalium, partim compositis per iustas et aequas conventiones, ipse ita recreatus, ad opus et operarios omni cura et studio incubuit. Namque sancto et salutari consilio sategit ut in scholis quas Dei Famulus pro industriis fovendis et augendis instituerat, atque in ipsis opificiis omnes operarii, christiana institutione et educatione imbuti, sobrie, iuste et pie viverent et bonum exemplum praeberent. Mentione dignum est quod in actis et tabulis sub an. 1902 describitur: « Post an. 1876 quinquaginta duo ex illis operariis ingressi

sunt ordines religiosos et approbatos, et in illa domo et opificina Domini nostri Iesu Christi spiritus continuo regnavit, omnium bonorum operum fautore et promotore Philiberto, qui totam suam vitam illic et alibi praesertim in Gallia, defensioni religionis et patriae devovit. Revera complures uniones et associationes auctorem vel fautorem agnoscunt Philibertum ex. gr. Unio precum pro civitate Insulensi, Congressus Eucharistici, Conferentiae S. Vincentii de Paulo, Comitatus catholici, Scholae catholicae, Universitas catholica, Patronatus pro iuventute. Quibus institutis ingentes pecuniae summas benigna liberalitate largitus est. In totis operibus suis fidei, spei et caritatis ardore incensus, apostolatum *Actioni catholicae* conformem exercens iugiter confisus erat omnipotenti et miserenti Deo, et patrocinio sanctissimae Familiae, Iesu, Mariae, Ioseph, operariorum cuiusque aetatis, sexus et conditionis exempli et praesidii, necnon tutelae Angelorum et Sanctorum patronorum. Iste vir laicus Deo dilectus et hominibus carus, Ecclesiae et Romano Pontifici devotissimus et obedientissimus filius, decurrente anno 1906 gravi morbo correptus, in aegrotatione duorum mensium quotidie divino pabulo refici voluit, et patiens ac pius adstantibus constanter se exhibuit. Ingravescente morbo, morientium Sacramentis refectus et roboratus, in suavissima oratione mariali quam cum ceteris et ipse recitabat, spiritum Deo placidissime reddidit die 19 Maii anno 1906, aetatis suae septuagesimo sexto. Fama sanctitatis vitae quam Servus Dei Philibertus Vrau in vita et post obitum assequutus est, magis magisque in dies clara, diffusa et constans exstitit, adeo ut, super ea, processus informativus in curia ecclesiastica Insulensi institutus fuerit, et dein, ad Sacram Rituum Congregationem transmissus. Quum vero, iuris ordine servato, et scriptis Servi Dei revisis et probatis, nihil obstaret quominus ad ulteriora procedi posset, instante Rmo D. Iosepho Scognamillo, Congregationis Missionis et huius Causae postulatore, atque attentis litteris postulatoriis quorundam Emorum S. R. E. Cardinalium, plurium Archiepiscoporum et Episcoporum praeeunte Episcopo Insulensi, necnon canonicorum et religiosorum, Rmi D. Francisci Verdier, Superioris generalis Congregationis Missionis, Rectoris magnifici Universitatis catholicae Insulen. et professorum Scholae industrialis eidem Universitati adnexae, Emus ac Rmus Dnus Cardinalis Caietanus Bisleti, Causae Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis comitiis subsignata die ad Vaticanum coactis, sequens dubium discutiendum proposuit: *An sit signanda Commissio introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Emi ac Rmi Patres Cardinales, sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem eiusdem Emi Cardinalis Ponentis, audito etiam voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei Promotore generali, omnibus discussis et

perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative seu signandam esse Commissionem introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.* Die 17 Iunii 1930.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per R. P. D. Carolum Salotti, Fidei Promotorem generalem relatione, Sanctitas Sua, rescriptum Sacrae Rituum Congregationis ratum habens, signare dignata est, propria manu, Commissionem Introductionis Causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Philiberti Vrau, viri laici, die 18 Iunii 1930.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

INSULEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI CAMILLI FERON VRAU VIRI LAICI.

Super dubio

An sit signanda Commissio introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur.

In Insulensi dioecesi, sicut de Philiberto Vrau, ita et de Camillo Feron Vrau confecta fuit inquisitio super fama sanctitatis, testes autem propositi et excussi fere iidem erant in utraque Causa. Ambo enim Famuli Dei communem habuerant vitae rationem, atque scientia, arte ac virtute sapienter usi fuerant. Licet enim Camillus medicinam calleret, et ad alia opera socialia et industria adlectus fuisset, tamen priorem illam professionem non omnino dimiserat, sed eam cum caritate coniunctam in domo et in opere industriae pro necessitate et opportunitate in operarios etiam infirmos utiliter exercere non destitit. Quo vero huius praeclari viri Camilli Feron Vrau innotescat historia, eam per summa capita attingere libet.

Die 23 Iulii anno 1831 *Tourcoing*, intra fines dioecesis Insulensis, in Gallia, ab honestis et catholicis coniugibus Iacobo Francisco et Virginia Iosepha Montagne ortum duxit Camillus, postridie in ecclesia paroeciali S. Christophori per baptismi sacramentum regeneratus. Adolescentulus aegre ferens in familia defectum religiosae institutionis, filiali cura et affectu sategit, ut genitorem ad meliorem frugem reduceret cum vitae christianae professione et exercitatione quod, adiuvante Deo, feliciter obtinuit,

usque ad illius obitum, instauratae vitae respondentem, cum firma spe beatae retributionis. Dei Famulus de consilio viri docti et amici familiae Feron, Parisiis collegium ingressus et libenter admissus ad studia ineunda et prosequenda, in cursu institutionis non paucas expertus est difficultates sed magnas simul utilitates consequi potuit, profectum nempe in litteris et scientiis non minus quam in religione et probitate. De hisce difficultatibus ipse in epistolis ad amicum Philibertum agit, quas, opitulante Deo, superavit. Quare, tutus ac securus a variis periculis quae turbare solent vitam liberam iuvenum qui in magna civitate extra vigilantiam prudentium superiorum studiis incumbunt, meruit adscribi inter alumnos externos et studia superiora tranquille perficere lauream doctoris in medicina adipiscens per thesim ore et scripto solutam et a doctorum decurialium collegio cum laude probatam, quam optimus filius, in signum et testimonium sui obsequii et amoris, parentibus obtulit. Parisiis novem annis studiorum causa remanserat, in quibus a via recta christiani adolescentis et iuvenis numquam recessit. Illic Facultati catholicae medicinae, sodalitati hospitalium ac distributionum dependentium, atque scholae artium et professionum analogarum utilis ac salutaris exstitit. Vitam spiritualem fovebat et alebat, praeter orationem, quotidiana lectione librorum quorum titulus, exempli gratia: *L'Imitation du Christ; L'introduction à la vie devote; Le combat spirituel*, cum notis suis propria manu scriptis; simulque frequentia ad ecclesias et ad sacra cum devota Sacramentorum receptione.

In familiam reversus, scientiam et artem medicam in urbe Insulensi exercere coepit ab anno 1858 et deinceps et una cum corporibus, animarum quoque salutem studiose curabat. Interim medicus pauperum maluit esse ideoque, ad rem idoneus reputatus, nominatus fuit medicus Operis beneficentiae in paroecia S. Catharinae, et societatis mutui succursus *Notre-Dame de Lille* nuncupatae. Deinde renuntiatur professor scholae medicinae et a secretis duarum sodalitatum quae comprehendebant omnes medicos regionis.

Nonnullis quoque piis associationibus nomen et operam dedit nempe Conferentiae S. Vincentii a Paulo, S. Laurentii et Ss. Cordis Iesu, Sodalitati Ssmi Rosarii et Congregationi Marianae. Insuper notabilem partem habuit Camillus in fundatione *Domus S. Camilli, Hospitalis S. Antonii* et *Maternitatis S. Annae;* praecipue vero, quod ei maxime laudi vertit, in Universitatem catholicam Insulensem fundandam liberali manu opem contulit. Haec officia et opera etiam in praxim deducta et aucta sunt post susceptam ab ipso rem et societatem industrialem cum Philiberto Vrau et matrimonium initum cum huius sui intimi amici sorore germana Maria Vrau. Camillus et Maria erant duo, sed unum cor et anima una.

Eorum vitae coniugalis et familiaris exemplum patebat omnibus etiam in catholica institutione quinque filiorum, quorum quatuor immaturam mortem christiana patientia et divinae voluntati conformatione tulerunt, memores ambo sententiae biblicae patientissimi Iob: *Dominus dedit, Dominus abstulit, sit nomen Domini benedictum.* Ordinario medici officio et exercitio dimisso, Camillus, rogante familia Vrau, transiit in societatem industrialem cum amico et cognato Philiberto, atque ita particeps factus communis industriae, simulque ingenii et laboris, damni et lucri, doloris et gaudii, sed magis bonorum operum ac virtutum, in specie verae fidei et sanae doctrinae catholicae, ardentis amoris et devotionis in Deum et Dominum nostrum Iesum Christum eiusque Virginem Matrem Mariam, necnon in sanctam et apostolicam Ecclesiam atque in Romanum Pontificem, in terris Christi Vicarium. De actione catholica et virtutibus respondentibus in libris suis editis egit fuse Camillus praesertim in libro cui titulus: *Rapport sur les œuvres de l'usine.* Solutiones ab illo propositae, doctrinae morali catholicae et Encyclicae *Rerum novarum* semper et rite congruae visae sunt et recognitae ac probatae.

De utriusque viri gestis et operibus quae in actis processualibus continentur, longum esset enarrare; satis esse putatur praesens specimen et alterum quod habetur in simili decreto de Causa beatificationis Servi Dei Philiberti Vrau introducenda hac ipsa die evulgato.

Tandem Camillus annis et laboribus fractus post diuturnos morbos et graves dolores quos patientissime sustinuit, Sacramentis Ecclesiae devotissime receptis, anno Domini 1908, aetatis suae septuagesimo septimo, die 30 Martii, obdormivit in Domino.

Fama sanctitatis vitae quam Camillus vivus et defunctus obtinuit adeo post obitum in dies inclaruit usque in praesens, ut Inquisitio informativa et Ordinaria super ea in dioecesi Insulensi adornata fuerit, quae Romae ad Sacram Rituum Congregationem exhibita est. Quum vero, scriptis Servi Dei revisis et probatis, ad normam iuris, omnia in promptu essent nihilque obstaret ut ad ulteriora procederetur, instante Rmo D. Iosepho Scognamillo, Congr. Missionis et Causae legitimo postulatore, attentisque litteris postulatoriis aliquorum S. R. E. Cardinalium, Rmorum Archiepiscoporum et Episcoporum una cum Episcopo Insulensi, aliorumque virorum ecclesiastica vel civili dignitate praestantium ac Universitatis catholicae Insulensis una cum Facultate scientiarum et artium liberalium et Collegii administrationis Operis de *N.-D. de Treille*, accedente etiam Universitate catholica Valentina, in Hispania, Emus ac Rmus Caietanus Cardinalis Bisleti, huius Causae Relator, in ordinario Sacrorum Rituum Congregationis coetu subsignata die ad Vaticanas aedes coadunato, sequens dubium discutien-

dum proposuit: *An sit signanda Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem eiusdem Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei Promotore generali, omnibus discussis et perpensis rescribere censuerunt: *Affirmative seu signandam esse Commissionem introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.* Die 17 Iunii 1930.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI per R. P. D. Carolum Salotti, Fidei Promotorem generalem relatis, Sanctitas Sua, rescriptum Sacrae Rituum Congregationis ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem introductionis Causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Camilli Feron Vrau, viri laici. Die 18 Iunii 1930.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

DUBIUM

Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione sequens dubium propositum fuit, nimirum:

« Stante antiqua consuetudine, licetne, piis Sodalitiis laicalibus, processionaliter procedentibus ad visitanda sepulcra, primo mane feriae VI in Parasceve, deferri signa Passionis et statuam Beatae Mariae Virginis Perdolentis sine Christo mortuo, iuxta responsum *permitti posse* datum per decreta n. 2375 Bergomen. 21 Martii 1744 ad 4 et n. 2682 Marsorum 12 Novembris 1831 ad 52 ? »

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, omnibus sedulo perpensis, propositae quaestioni ita rescribendum censuit:

« In singulis casibus stetur mandatis respectivi Ordinarii loci ».

Atque ita rescripsit atque declaravit.

Die 31 Maii 1930.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

I

CANONICE ERIGITUR UNIVERSITAS CATHOLICA IN URBE PRINCIPE SANCTI IACOBI DE CHILE.

DECRETUM

R. P. D. Crescentius Errazuriz y Valdivieso, Sancti Iacobi de Chile archidioeceseos Antistes, literis diei 7 Martii anno 1928, a Sacra hac de Seminariis et de Studiorum Universitatibus Congregatione efflagitavit ut Sedes Apostolica Catholicam Universitatem, quae iam in civitate Sancti Iacobi prospera ac florens exstat, suprema sua auctoritate probaret atque firmaret. Eminentissimi vero Sacrae huius Congregationis Patres Cardinales, re in plenario conventu maturius perpensa, et nobilissimum Archiepiscopi Sancti Iacobi consilium merita prosequuti sunt laude, et Universitatem Catholicam, in civitate Sancti Iacobi excitatam, probandam esse censuerunt ac confirmandam.

Deinde Ssmus D. N. Pius Pp. XI, infrascripto huius Sacrae Congregationis Cardinali Praefecto referente, in audientia diei 11 Februarii volventis anni, hanc Eminentissimorum Patrum sententiam ratam habuit, confirmavit et ad effectum deduci iussit. Quamobrem Universitas Catholica, quae a SS. Corde Iesu et ab Immaculata Virgine auspicium sumit, ab hac Sacra Congregatione, hoc decreto, canonice erigitur et erecta declaratur in civitate S. Iacobi de Chile, cum omnibus privilegiis quibus huiusmodi Instituta, ab Apostolica Sede dependentia, iure fruuntur. Servatis normis et praescriptionibus Sedis Apostolicae.

Datum Romae, ex aedibus S. Callisti, die 11 Februarii, in Festo Apparitionis B. M. V. Immaculatae, anno Domini 1930.

C. Card. Bisleti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

E. Ruffini, *Secretarius.*

II

APPROBATIO

Decreto Sacrae Congregationis de Seminariis et de Studiorum Universitatibus, die XXIII Aprilis anno MDCCCCXXX, Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI statuta Pontificii Collegii Nepomuceni in Urbe approbavit.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DECRETUM

CIRCA INDULGENTIAS PLENARIAS, QUAS VOCANT « TOTIES QUOTIES », PRO QUIBUS LUCRANDIS ALICUIUS ECCLESIAE VISITATIO EST INIUNCTA.

Cum responsione diei 13 Ianuarii anni currentis ad II (*A. A. S.*, vol. XXII, pag. 43) per hanc Sacram Poenitentiariam, Officium de Indulgentiis, authentice declaratum fuerit *saltem sex Pater, Ave et Gloria*, de quibus in decreto diei 10 Iulii 1924 sub n. IX (*A. A. S.*, vol. XVI, pag. 347), in visitationibus ecclesiae ad Indulgentiam plenariam *Portiunculae* nuncupatam *toties quoties* ut aiunt, lucrandam necessaria esse ita ut hae ipsae preces in unaquaque visitatione solvi debeant; Ssmus Dominus Noster Pius Papa XI, uniformitatis gratia atque ad omnem hac in re dubitationis rationem auferendam, in audientia infrascripto Card. Poenitentiario Maiori die 4 Iulii 1930 impertita, id de omnibus Indulgentiis plenariis *toties quoties* lucrandis, pro quibus alicuius ecclesiae visitatio est iniuncta, benigne decernere dignatus est, ita ut in posterum oporteat et sufficiat eiusmodi preces in singulis visitationibus in omnibus hisce casibus recitare.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 5 Iulii 1930.

L. CARD. LAURI, *Poenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *S. P. Secretarius.*

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

NICIEN.

NULLITATIS MATRIMONII (MOURLON-TARON DE LANNOY)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Caroli Taron de Lannoy in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 21 Octobris 1930, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Caroli Taron de Lannoy curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur.*

L. ✠ S. A. Wynen, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 21 Iulii 1930.

Adv. I. Brocco, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Charles Taron de Lannoy, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Rome, Via della Dataria, n. 94), 21 Octobre 1930, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Mr Charles Taron Lannoy, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. – DE NOVITIATUS INTERRUPTIONE

D. An sub verbis *quacumque ex causa* canonis 556 § 1 comprehendatur etiam transitus in aliam novitiatus domum, de quo in § 4 eiusdem canonis.

R. *Affirmative.*

II. – DE DIACONO SACRAM COMMUNIONEM MINISTRANTE

D. An Diaconus, sacram Communionem ad normam canonis 845 § 2 ministrans, possit et debeat in fine ritus benedictionem manu impertire iuxta Rituale romanum, tit. IV, cap. II, n. 10.

R. *Affirmative.*

III. – DE FILIIS LEGITIMATIS

D. An filii legitimati per subsequens parentum matrimonium habendi sint uti legitimi ad effectum, de quo in canone 1363 § 1.

R. *Affirmative.*

Datum ex Civitate Vaticana, die 13 mensis Iulii anno 1930.

P. CARD. GASPARRI, *Praeses.*

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

Cum Summus Pontifex Pius div. Prov. Papa XI in Consistorio secreto diei 30 Iunii c. a. praeceperit ut latini sacerdotes toto orbe terrarum preces, post sacrum expletum iussu Leonis Papae XIII recitandas, nunc pro Russia applicent, haec Pontificia Commissio sacerdotes non latinos sibi subditos hortatur, ut dum Sacram Liturgiam celebrant, eandem intentionem Deo commendent.

Ideo:

1) in sic dicta Ectenia Magna, inter preces seu invocationes (*δέησις, прошеніе*) post verba **ѡ гра́дѣ семъ, вса́комъ гра́дѣ.....** haec addantur: **ѡ гони́мыхъ бра́тїѧхъ на́шихъ, Гдⷭ҇ꙋ помолимсѧ.**

2) In fine Liturgiae, in oratione sic dicta post ambonem (*ὀπισθάμβωνον, заамвонная*), post verba **ми́ръ мі́рови твоемꙋ́ да́рꙋй, це́ркваmъ твои́мъ,** haec addantur: **Стⷭ҇ѣ́йшемꙋ Вселе́нскомꙋ 'Архіере́ю Пїю Па́пѣ Ри́мскомꙋ, свѧще́нникѡмъ, стра́ждꙋщимъ Бра́тїѧмъ на́шимъ, и҆ всѣ̑мъ лю́демъ твои̑мъ.**

Datum ex Secretaria Pontificiae Commissionis pro Russia, die 11 Iulii 1930.

† Michael D'Herbigny, *Praeses.*

L. ✠ S.

Ph. Giobbe, *a Secretis.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 1 Luglio 1930, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, deputato dall'Emo e Revmo Cardinale Vincenzo Vannutelli, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Domenico Savio, giovane laico, alunno dell'Istituto Salesiano, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria*, nella quale dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù dello stesso Servo di Dio.

Martedì, 15 Luglio 1930, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati Officiali e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Nuova Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dal Servo di Dio Contardo Ferrini, laico, professore nell'Ateneo di Pavia ed in altri.

Martedì, 29 Luglio 1930, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Laurenti, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Maria Assunta Pallotta, Suora professa dell'Istituto delle Francescane Missionarie di Maria, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria*, nella quale dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Serva di Dio.

TRIBUNALE DELLA S. R. ROTA

AVVISO DI CONCORSO

È indetto il concorso per un posto di *scrittore* nel Tribunale della Sacra Romana Rota.

Il concorso è riservato ai sacerdoti di età non superiore ai trentacinque anni.

I concorrenti dovranno presentare, non più tardi del 15 Ottobre, alla Cancelleria del Tribunale la domanda relativa, accompagnata dal *nulla osta* del proprio Ordinario e del Vicariato di Roma, insieme con i titoli e documenti, tra i quali necessario quello della laurea in sacra teologia o in diritto canonico.

L'esame, che sarà soltanto scritto, verserà su temi riguardanti il diritto canonico, con speciale riferimento alla parte processuale, e su la conoscenza della lingua francese: esso avrà luogo nei locali del Tribunale nella seconda metà di Ottobre, in giorno da destinarsi. I candidati dovranno altresì dimostrare praticamente di aver conoscenza della dattilografia.

Dalla Cancelleria del Tribunale della S. R. Rota, 1° Agosto 1930.

M. Massimi, *Decano*.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

6 Dicembre 1929. Monsig. Valentino Zupancić, della diocesi di Lubiana.
13 Marzo 1930. Monsig. Elia Violoni, dell'archidiocesi di Sarajevo.
22 Maggio » Monsig. Ignazio Wach, dell'archidiocesi di Salisburgo.
29 » » Monsig. Agostino Juretić, dell'archidiocesi di Belgrado.
19 Giugno » Monsig. Fernando Cauda, della diocesi di Alba.
» » » Monsig. Leopoldo Kopler, della diocesi di Linz.
» » » Monsig. Pietro Hölzer, dell'archidiocesi di Trento.
» » » Monsig. Luigi Eloni, della diocesi di Brescia.
26 » » Monsig. Giuseppe Teodoro Beysens, della diocesi di Haarlem.
14 Luglio » Monsig. Mario Gastone Enrico Guervin, della diocesi di Amiens.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

24 Aprile 1930. Sig. Giuseppe Froes, della diocesi di Clifton.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

10 Maggio 1929. Monsig. Augusto Macnab, dell'archidiocesi di Buenos Ayres.
22 » *1930.* Monsig. Pietro Bertini, della diocesi di Ivrea.
5 Giugno » Monsig. Domenico Evangelisti, della diocesi di Massa Marittima.
» » » Monsig. Francesco Falciani, della diocesi di Montefeltro.

NECROLOGIO

7 Luglio 1930. Monsig. Ludovico Giacomo O'Leary, Vescovo di Charlottetown.
9 » » Emo Sig. Card. Vincenzo Vannutelli, Decano del Sacro Collegio, Datario di Sua Santità, Vescovo di Palestrina e Ostia, Arciprete di S. M. Maggiore, Prefetto della Sacra Congregazione Cerimoniale.
11 » » Monsig. Emanuele Bidwell, Vescovo tit. di Miletopoli.
13 » » Monsig. Michele M. de la Mora, Vescovo di San Luigi Potosì.
16 » » Monsig. Giusto Ribas y Fernandez, Vescovo di Plasencia.
24 » » Monsig. Giovanni Sodo, Vescovo di Ascoli Satriano e Cerignola.

Nuperrime editum:

MARTYROLOGIUM ROMANUM

Gregorii Papae XIII iussu editum, Urbani VIII et Clementis X auctoritate recognitum, ac deinde a. MDCCXLIX Benedicti XIV opera ac studio emendatum et auctum.

Secunda post typicam editio, iuxta primam a typica editionem a. MDCCCCXXII a Benedicto Papa XV adprobatam, propriis recentium sanctorum officiorumque elogiis expleta, Sacrae Rituum Congregationis curis impressa. - Typis Polyglottis Vaticanis MDCCCCXXX.

Editio in-8° (cm. 24 1/2 × 14 1/2), in charta optima et levicata et charactere rubro-nigro, fol. CXXIV-566 (gr. 1040).

Romae	L. 25 —
In Italia	» 27,50
Apud exteros	» 33 —

Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum sectione foliorum rubra,

Romae	L. 40 —
In Italia	» 42,50
Apud exteros	» 50 —

Haec novissima editio omnino respondet praesenti Kalendarii Romani conditioni. Continet enim omnia elogia hucusque adprobata; et explet elogia nonnullorum Sanctorum, quibus peculiaris patronatus a Summo Pontifice decretus est, uti die 29 ianuarii et 28 decembris quoad Sanctum Franciscum Salesium patronum scriptorum catholicorum, die 8 februarii et 20 iulii quoad S. Hieronymum Aemiliani patronum orphanorum ac derelictae iuventutis, etc. Nec omittendum est in hac novissima editione inter elogia festorum mobilium et lectiones breves habitam fuisse rationem de Octava et Dominica infra Octavam Sacratissimi Cordis Iesu.

ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1930

Ritratto di S. S. Pio XI. – Legatura in tela, titolo in oro. — Contiene:

La serie dei Romani Pontefici — La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - *Amministrazioni Apostoliche* ad nutum Sanctae Sedis - *Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Dignitari che ebbero già Sedi residenziali - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.*

APPENDICE:

Vicariato di Roma - Vicariato della Città del Vaticano - Pontificia Università Gregoriana - Istituti di studi superiori - Accademie Pontificie - Seminarii - Collegi ecclesiastici - Collegi di Religiosi - Ospizi - Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. - Elenco alfabetico dei nomi de curia - *Indice delle Protettorie - Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia - Dignitari defunti - Principali variazioni occorse durante la stampa - Indice alfabetico dei nomi delle persone - Indice delle materie - Indice schematico del volume - Aggiunte e correzioni.*

In Roma L. 25 — In Italia L. 28 — Estero L. 35 —

ORDO DIVINI OFFICII RECITANDI, SACRIQUE PERAGENDI

iuxta Calendarium Ecclesiae Universalis pro Anno Domini 1931. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-12°, pp. 166. Venalis prostat penes *Libreria Vaticana*, Città del Vaticano et penes *Ephemerides Liturgicae* – Via Pompeo Magno, 21 – Roma (133).

Romae L. 2,50 In Italia L. 2,80 Apud exteros L. 3,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. *Editio quarta post typicam.* - Volumen paginis constans LX-728-[224]-8, charta manufacta. Typis rubris-nigris (cm. 22×31).

— Solutum	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	175 —	180 —	200 —

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Missale nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Missale nostris curis edito absque pretii augmento consuentur.

BREVIARIUM ROMANUM

(totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, *Pii Papæ X auctoritate reformatum.* Quarta editio post typicam. - Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 33, gr. 750 pondo. - Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160×100. - Volumen in-12° pp. LXXX-1516-[198]-75*.

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Breviarium nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Breviario nostris curis et absque pretii augmento consuentur.

— In *brochure*	75 —	77 —	82 —
— (A) *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
— (B) *Idem, cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
— (C) *Idem, corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —

NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus, imminutio pretii conceditur.

Nuperrime editum:

MISCELLANEA AGOSTINIANA

TESTI E STUDI a cura dell'Ordine Eremitano di S. Agostino nel XV centenario dalla morte del Santo Dottore. - Volume I. SANCTI AUGUSTINI SERMONES POST MAURINOS REPERTI probatae dumtaxat auctoritatis. Nunc primum disquisiti, in unum collecti et codicum fide instaurati. - Typis Polyglottis Vaticanis, MCMXXX. In-8°, pp. XII-848.

Romae	L. 150 —
In Italia	» 153 —
Apud exteros	» 162 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).